

S

Dåm 20. Juli. 1580.

112.

Grande Stäckholmskaren Wälz.
Lars Styffe sangupt Borgmestere oes Röds.

Samma dage sättes för Röttens rym Dugt Dräng, Olof Will, Sodomia
påm bencubbs, född här i Stockholm, tillbörum blef undtagot, att hanne stora fadab-
rith allraft är funnum och nyfagans medd hörbaugtig hanus, Alman
och att hanu hafuer bidrifuit däm väderfjälligt Sodomia, medren ung
Paijde, inti Wagts härad, Borgm i Glase omgiv by, däm hanu förf
hafuer lärft, ifra Ljus inti rymm Borgboden, och hidam medd dragen
trifft, samt och kungat hanom till och Främling sitt olofligt ois rym
drifjälligt infot medd sigs. Prægade hanom till, om tbat sät i
sanning erat. Jära gode hanur, Södermalmens drags tinget binomb nager
vifor. Det förturhanur, är iangiffrid hanur; röldat i dämt Björnum
med däns lilla Paijde i Skeröring, däm iang medd undfrydelst
hafuer till dämt drift nörgat i brävadat och hanur af nyfagans,
will och häller lypor därem, en som längre lefver, häller elter hanur,
et hanom mi fö hörvt aggat och nörgat. Hanu bedrävde sig för fritta
stur, fordan han i Rödingelst infot blef, att hanu hafuer bidrifuit
samma Ljus och griffligt Sodomia tillförtmed medd rymm liggiare
förra i Arboga. Dado fys inti hafuer nögot volgit hanur, utan
önförde sig under fordan, och ifra alla minnspior sättert Litter Sententz
dämt Olof Willponi, tillfysillig och oflängum bedrävde sig
dämt väderfjälligt Ljus bidrifuit hafuer; därom och eltert legat
inti hördomen last medd 2. et pällig flerhund, Dörför hanu Röttens
inti hördomen lyp, intom dämt hanom till dörför att hafuer lif
medd på Lederum.

Samma dage sättes för Röttens rym, Goobindens Söderfille, Hordönt be-
påmbs hanus Pister ifra Lübeck, som hafuer belägrat förra hördomen, gifvud.
Drabants däglar och hörnings hufro, varas Jacob därtor binomb.
Då till prävarade Goobindens gefälling, att hanu han intet medde
hanu till, intom bedrävne, att hanu hafuer gäst hanus inti hanur
manus dränningar, och nögt lägenhetlant hafuer sät tillfogdt och
tillfallet gifvud, hafuer hanu besifft hanus och drifuit him bligg
med hanus. Egon bedrävne och tbat hanures, att manum manum
varit hördom, hafuer tbat lägort som hufro och hörds tillfamnare.

Bleff